

máj
2020
ročník XXXIV
číslo 2

BEĽENSKÉ NOVINKY

NEZÁVISLÝ DVOJMESAČNÍK OBCE BEĽÁ NAD CIROCHOU

PRIPRAVUJE KOMISIA PRE KULTÚRU PRI OBECNOM ZASTUPITEĽSTVE BEĽÁ NAD CIROCHOU
www.belanadcirochou.sk, mail: dominoplus@mail.telekom.sk, kontakt: 0905 407 944

V TOMTO ČÍSLE NOVÍN NÁJDETE:

V zajatí koronakrízy	1
Medobranie	1
Opýtali sme sa	2
Čo nové v obecnom zastupiteľstve	3
Spomienka na úzkokoľajku	3
Zlaté Beľenské ručičky II. diel	4

Čaro úzkokoľajok v pohorí Vihorlatu	6
Príprava sezóny na východe	6
Lesným chodníkom	7
Zber komunálneho odpadu	7
Obecná matrika informuje	7
Beľenská šekera 1995	8
Zranenie zastavilo jeho športovú kariéru	8

V ZAJATÍ KORONAKRÍZY

Začiatkom mája malo byť dané do obehu druhé číslo Beľenských novinok (BN). Mesiac máj na nikoho nečakal a o krátky čas uplynie. Zmenili sa však okolnosti. Do nášho života významne zasiahla pandémia koronakrízy v takom rozsahu, aký doteraz nikto z nás nepoznal a ani si to v podstate nevedel predstaviť. Všetky sféry doposiaľ zabehaného chodu spoločnosti sa tomu museli prispôbiť. Aj plánované akcie, ktoré sme avizovali v minulom čísle BN, sa z uvedeného dôvodu museli zrušiť a tým pádom sa neuskutočnili. Nútené ochromenie verejného života však malo zmysel. Bolo nutné ochrániť ten náš – ľudský život. Prísne podmienky – nosenie rúšok, pravidelná dezinfekcia a umývanie rúk, obmedzenie sociálneho kontaktu, spojeného s uzatvorením hraníc, ochromenie ekonomiky, opatrenia spojené so zásobovaním

obyvateľstva potravinami, nútená karanténa atď..., prispeli k tomu, že sa náš svet, aký sme poznali dosiaľ, pomaly (postupnými opatreniami a uvoľňovaním prijatých opatrení) dostáva do normálu. Aj preto držíte v rukách toto nové – 2. číslo BN. Náš dvojmesačník sa zlúči z uvedeného dôvodu z plánovaných troch čísel na dve (číže 2., 3. a 4. číslo 2020 splynú do dvoch trojmesačníkov). Verím, že túto realitu Vy čitatelia pochopíte podobne, ako sme ju museli prijať my – tvorcovia našich spoločných BN. No veríme, že aj táto životná skúsenosť nás spoločne v niečom posilnila a možno sme si aj jej zásluhou uvedomili tie pravé hodnoty nášho bytia. Na záver Vám prajeme veľa zdravia a úspešný vstup do spoločenského života po koronakríze.

Redakcia BN

MEDOBRANIE

Aj tohoročné medobranie bolo rodinnou akciou

Zatiaľ čo ministri životného prostredia a pôdohospodárstva rozmyšľajú o tom, že vyhlásia včelu medonosnú za chránený živočíšny druh, u nás v Belej majú včelári teraz plné ruky práce a iné problémy. Sú totiž momentálne asi v najrušnejšom období včelárskeho roka. Viacerí popri chytaní rojov či snahe rojom zabrániť chystajú „medobranie“. Hoci sa môže zdať, že počasie tento rok včelám nepraje, predsa len je momentálna situácia asi trochu lepšia, ako keby malo byť horúco a sucho. A čo nás výnimočne teší, od minulého roka sa včelárska rodina v Belej rozrástla o ďalších členov. Vlni si včelie rodiny do vlastnoručne vyrobených úľov osadil Cyril a prvý, tiež vlastnoručne urobený odloženec do záhrady pribudol aj Vladovi. Ľubomír zo susedných Z.Hámrov si už

Cyrlaova nová včelnica

vypýtal rozmery úľov a momentálne pracuje na ich výrobe. Veronika s manželom zas investovali do kúpy úľov aj so včelami minulý rok, no na jeseň im v úľoch neostala ani jediná včela. Dve mladé včelie rodiny – odložené im však už chystá kolega, starší včelár. Dušan sa pustil do včelárenia po hlavu. Otec mu kúpil 2 úle aj s včelími rodinami až z Detvy a naostro zarezáva vo „vysoké škole včelárskej“, kde dostáva poučné lekcie od samých profesoriek včiel. A ako to bude s tohoročným medom? Bude staré porekadlo „Studený máj v stodole raj“ platiť tento rok aj na med? Uvidíme. Aj napriek maximálnej starostlivosti nemá včelár veľa vecí vo svojich rukách, ale je závislý na vyššej inštancii. Preto treba byť vďačný za každú kvapku medu. Včelám i Bohu.

PaedDr. M. Štutika

OPÝTALI SME SA...

Opýtali sme sa ľudí, ktorí pracujú v zdravotníctve, či a ako COVID19 zasiahol ich profesijný, ale i súkromný život. Prinášame Vám pohľad a výpovede z druhej strany - od tých, ktorí stáli v prvej línii.

MUDr. Marek Andraščík, lekár, Chirurgicko-traumatologické oddelenie, Nemocnica v Svine.

Privýkne prácu chirurga nemám čas na to, aby som sa obával možnosti nákazy. Patrí to medzi, povedal by som, „bežné“ riziká môjho povolania. Ja sám, ako aj ostatní kolegovia sa pri svojej práci riadime aktuálnymi nariadeniami a usmerneniami Hlavného hygienika Slovenskej republiky a krízového štábu. Na našom Chirurgicko-traumatologickom oddelení bola donedávna poskytovaná len neodkladná akútna starostlivosť, realizácia plánovaných operácií bola pozastavená. V súčasnosti sa pomaličky vraciame k pomerom pred koronakrízou a už sa na našom oddelení realizujú nielen akútne operácie, ale aj plánované operačné výkony. No i napriek postupnému uvoľňovaniu opatrení musíme zostať zodpovední, rozumní, nepoľavovať v dodržiavaní nariadení a usmernení kompetentných.

MUDr. Valerián Hajduk, lekár, Všeobecná ambulancia pre dospelých v Belej n/C.

Trošku obavy boli, ale nejako výrazne nás strach z nákazy vírusom COVID19 nezasiahol. Urobili sa patričné opatrenia, vo zvýšenej miere sa dbalo na čistotu priestorov ambulancie a čakárne, dezinfikovali sa kľučky, pracovné plochy, podlahy a samozrejmosťou bolo nosenie rúšok. Ľudia boli upozornení, že majú chodiť k obvodnému lekárovi len v súrnych prípadoch. Väčšina prípadov sa riešila po telefóne a do ambulancie mohli prísť len tí, u ktorých mi cez telefón neboli potvrdené nijaké ťažkosti, čo sa týkajú COVID19. Lieky sa objednávali telefonicky a recepty boli vydávané elektronicky. Dokonca aj tí, ktorí prišli zo zahraničia, telefonicky nahlásili, že prišli domov a že sú v karanténe. Na základe toho sme im vystavili tzv. „karanténnu maródku“, na ktorú sme napísali telefónne číslo pacienta a poslali na sociálnu poisťovňu. Bol som starostom povolaný aj do miestneho krízového štábu, ktorý zasadal dvakrát. Tam sa odsúhlasili konkrétne opatrenia, o ktorých boli občania informovaní formou obecného rozhlasu a letákov roznášaných do všetkých domácností.

Veronika, sestra, Interné oddelenie, Nemocnica v Svine.

Najviac vo mne vyvolala strach a neistotu veta: „Na oddelení máme pacienta s podozrením na COVID19!“ V hlave sa šíriť veľa myšlienok. Na jednej strane adrenalín, služba a povinnosť pomáhať pacientom,

no na druhej strane obavy zo šírenia nákazy. Plášť, dvojce gumené rukavice, na tvári respirátor no pod ním ešte rúško, ochranné okuliare a ochranný štít. Toto bola výbava sestry, v ktorej bolo potrebné byť 12 hodín počas služby. Žiadne tekutiny, žiadna strava, žiadna toaleta. Celá služba bola náročná. Všade pootvárané okná, telefón neprestával vyzvárať, či už nemocničný, tak i môj osobný. Rodina bola v napätí. Chceli vedieť, či sa po nočnej smene vrátim vôbec domov, alebo zostanem v karanténe. Lenže v akej karanténe? Z nemocnice nás poslali do domácej karantény, v ktorej sme mali čakať na výsledky testov u podozrivého pacienta. Ale čo ak budú výsledky testov pozitívne? Len teraz začal byť najväčší strach. Pýtala som sa seba samej, kam pôjdem, aby som ochránila svoju rodinu. Po náročnej smene bol človek hladný, spotený, unavený a vyčerpaný. Nakoniec sme sa ja a moje dve kolegyně zo služby uchýlili v jednom neobývanom dome v Belej, ktorý nám na účel karantény ochotne poskytla majiteľka bývajúca v Bratislave, za čo som jej veľmi vďačná. Tak ako hovorila Matka Tereza: „Nesnaž sa robiť veľké veci, ale len malé veci s veľkou láskou.“ Týmto malým skutkom nám pomohla vyčkať v bezpečí na výsledky testov. Testy boli nakoniec negatívne a možno bolo počuť až do susednej dediny, ako trom zdravotným sestram spadli veľké kamene zo srdca... Redakcia BN

Klzsisko na Štúrovej ulici obec prispôsobila aj na športy a pohybové aktivity v lete. Pri tejto príležitosti sa v piatok 22. mája odohral "exhibičný" futbalový zápas medzi chlapcami z vyšného a nižného konca obce.

ČO NOVÉHO V OBECNOM ZASTUPITEĽSTVE

Na utorok 5. 5. 2020 bolo naplánované v poradí druhé tohtoročné už pokoronakrízové zasadnutie obecného zastupiteľstva v Belej nad Cirochou, ktoré sa napokon neuskutočnilo, z dôvodu jeho predčasného ukončenia starostom obce.

Po zhladnutí videozáznamu zmareného obecného zastupiteľstva, poslal predseda OZ ZOMOS Peter Uhlár list starostovi obce, ktorý uverejňujeme v plnom znení:

Vážení pán starosta Belej nad Cirochou!

Obraciame sa na Vás v mene občianskeho združenia ZOMOS, ktoré už desať rokov systematicky monitoruje transparentnosť samospráv a efektívnosť pri riadení obcí a miest.

Po prezretí videozáznamu zo zasadnutia obecného zastupiteľstva Obce Belá nad Cirochou zo dňa 5. 5. 2020 vyjadrujeme z n e p o k o j e n i e nad spôsobom vedenia zasadnutia zastupiteľstva.

Obecné zastupiteľstvo je samostatný orgán obce, ktorého kompetencie dopĺňajú tie starostove a poslanci sú volení zástupcovia občanov rovnako ako starosta. Vychádzať z premisy, že funkcia starostu má vyššiu hodnotu, alebo že zaručuje správnejší názor, je nepochopením základných princípov územnej samosprávy, ale aj porušovaním Ústavy SR, Charty samosprávy i zákona o obecnom zriadení, ktorý ste na rokovaní OZ odporúčali poslancom na naštudovanie.

Zákon jasne hovorí, že ak ten, kto schôdzu vedie, nedá hlasovať o poslaneckom návrhu na zmenu programu, automaticky stráca právo ďalej viesť zasadnutie (§ 12 ods. 5 zák. č. 369/1990 Zb).

Vy ste - podľa videozáznamu - žiadosť poslancov na úpravu programu ignorovali, a to hneď niekoľkokrát.

ZOMOS verí, že jedine vzájomný rešpekt a spolupráca medzi volenými orgánmi samosprávy je cesta k dobrej správe vecí verejných. Spolupráca však neznamená, že sa poslanci majú plne prispôbiť štatutárovi a vzdať sa svojich predstáv o smerovaní obce. Len rešpektovaním kompetencií, ktoré sú v zákone jasne vymedzené, možno obec spolupracovať rozumne, hospodárne a bez konfliktov.

Za neprijateľné preto považujeme aj Vaše otvorené ovplyvňovanie poslancov a snahu presvedčiť ich, aby rozhodovali v súlade s Vašimi názormi.

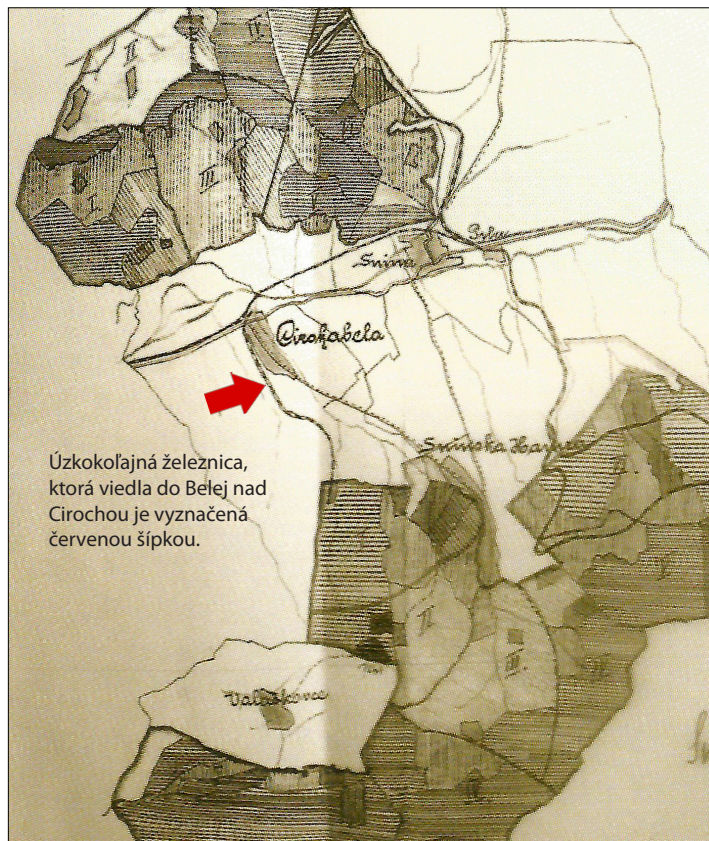
Vážení pán Ján Vajda, z videozáznamu zo zasadnutia OZ sme vyrozumeli, že vzťahy medzi volenými orgánmi vo Vašej obci sú značne napäté. S ohľadom na naše 10-ročné skúsenosti Vám v prípade záujmu radi pomôžeme nájsť cestu k vzájomnému rešpektu a dobrej spolupráci.

Vo Vinodole 18. mája 2020 **Peter Uhlár**, predseda OZ ZOMOS

SPOMIENKA NA ÚZKOKOĽAJKU V BELEJ NAD CIROCHOU

Novovznikajúca cesta, popri ktorej pomaličky vyrastajú ďalšie novostavby a ktorá si urýchlene pýta dokončenie a asfaltový kryt. Po minuloročných prácach na súbežne vedúcom vodovode a kanalizácii sa prechod po nej stáva „dobrodružstvom“. Dostala názov po úzkorozchodnej koľajnici, ktorá sa tiahla práve týmto miestom a ktorá niekedy zväžala drevo až na bývalý expedičný sklad, kde sa ručne rezali a tesali podvaly na železnicu. O úzkokoľajkách v pohorí Vihorlatu sa dočítate v článku na str. 6.

Sme pozorovateľmi a účastníkmi skutočností, že svet sa zrýchľuje, digitalizuje, zefektívňuje... Naoko „nepodstatné“ veci v ňom strácajú zmysel. Riešime to „podstatné“ a postupne zabúdame čítať čiarky a bodky. Problémom je, že vo svete bez bodiek a čiarok nadobúdajú veci a vzťahy celkom odlišný rozmer a zmysel.

P. C. de Alberta

ZLATÉ „BEĽENSKÉ“ RUČIČKY II. DIEL

RUBRIKA O ŠIKOVNÝCH BEĽENOCH, KTORÍ SA VENUJÚ ZAUJÍMAVÝM KONÍČKOM A REMESLÁM

V minulom čísle sme Vám predstavili bratov, ktorým učarovalo drevo. Tentoraz Vás zoznámime s mužom, ktorý našiel záľubu v tvarovaní železa. Jozef Zuščák je 48 ročný remeselník, ktorému sa hobby stalo aj živobytím. Započúvajte sa, čo o sebe samom i o remesle, ktoré sa stalo súčasťou jeho života i života celej jeho rodiny hovorí samotný majster...

Kto je teda Ďodo Zuščák a odkiaľ pochádza?

Pochádzam zo Sniny, ale od mala som v Belej, mama tu učila, v podstate už tu mám občianstvo, keďže som tu od 3 rokov. A občianstvo som definitívne potvrdil svadbou – zobral som si za manželku Beľanku a od vtedy tu v Belej žijem. Vyučil som sa

som si otvorené aj zadné vrátka, z roboty som odišiel v dobrom. Dohodol som sa so šéfom na nejakom čase, že ak mi to nevyjde, budem sa môcť vrátiť. Prvého apríla bolo 10. výročie firmy. Mala byť párty, ale kvôli korone boli len chlebičky (smiech).

Čiže si skúsil a po 10-tich rokoch už máš vyskúšané, že sa tým dá užiť?

Dá sa tým užiť. Jeden starý majster povedal, že „u každom valale še jeden dobrý majster zamočník uživi“. A je to pravda. Treba drieť, ale uživi sa.

Je vo firme zapojená aj Tvoja rodina, či je to všetko len

ako elektrikár a celý život som pracoval na údržbe v teplárni vo Vihorlate...

A ako sa vyučený elektrikár pracujúci na údržbe dostal k železu?

Boli sme dvaja údržbári a kamarát, tiež elektrikár, mal zdravotné problémy s rukou, tak sme si robotu na údržbe podelili tak, že on bude robiť elektriku a ja zámočníctvo. Chytilo ma to, tu bolo treba dačo praviť, tu pozvárať, tu dačo vymyslieť. Prišiel kamarát, že potrebuje súrne zábradlie, trochu sme sa našpekulovali, ale urobili sme. Ten, komu som robil zábradlie o dva týždne poslal ďalšieho, čo potreboval zábradlie a tak to došlo do štádia, že už som nevedel či mám byť v robote, či doma.

Kedy si definitívne nechal prácu na údržbe a teda aj istý príjem a pustil do neistého podnikania?

Nešiel som zo dňa na deň. Bolo to po dlhšom uvažovaní. Keďže ako údržbár som mal nepravidelnú pracovnú dobu, už sa nedalo aj chodiť do práce aj vyhovieť stúpajúcemu dopytu po výrobkoch zo železa. Tak som si povedal, že ak neskúsim, bude ma to mrzieť, ak skúsim a nevyjde, nájdem si robotu naspäť. Nechal

tvoja robota a biznis?

Snažím sa ich zapájať, syn pomáha, podľa možností aj dcéra s manželkou. Je to taký rodinný ateliér.

Je šanca, že to remeslo po tebe syn preberie?

Bol by som rád. Zatiaľ ho to baví a či ho to bude držať? (pauza) Je to remeslo, nie je to biznis.

Spomínal si, že si vyučený elektrikár. Využívaš to nejakú pri svojej práci?

Využívam, pretože brány sa dnes robia komplet s pohonom a diaľkovým ovládaním, nemusím nikoho volať, viem to urobiť sám. Zároveň nemám problém s bežnou údržbou a opravami svojho elektrického náradia.

Máš nejakých ľudí z brandže, ktorí sú pre Teba vzorom?

Ten, kto ma prvý potiahol, bol umelecký kováč Vlado Eperješi z Košíc. Robil napr. železného draka, ktorý je na Chopku, v Tatralandii sú jeho modely známych stavieb a ukul si aj vlastné dračie auto. Stretol som sa s ním, poznáme sa. On mi povedal: „Keď nezačneš, môžeš Ty rozprávať o tom, koľko chceš...nič z toho.“

Ktorý Tvoj výrobok Ti tak utkvel v hlave, že sa Ti podaril a bol si s ním nadmieru spokojný?

Bol to kryt, ktorý som robil sám sebe na studňu. Chcel som tam dať maximum toho svojho. Sú tam síce aj ornamenty – kupované polotovary, ale ružičky a lístky som sa snažil sám vystrihnúť, vykovať, vyklesať. Nešlo už len čistú zámočnícko-priemyselnú výrobu, ale aj o taký dotyk s umeleckým kováčstvom. Je to taká moja „prvá láska“. (Pozn.: Kryt je momentálne vystavený pred jedným železiarstvom v Humennom.)

Skús popísať pracovný postup. Aké sú jednotlivé etapy,

ktorými musíš prejsť k hotovému výrobku?

Prvý krok je pýtať sa zákazníka, že čo chce. Akú má predstavu. Na prvom sedení to predebatujeme a ak mi nechá určitú voľnosť a má záujem, poviem mu svoj názor, no nijako ho nevnučujem, iba ak by išlo o nereálne predstavy, ktoré sa technologicky nedajú vytvoriť. Stále hovorím - zákazník musí byť spokojný, nie ja. Ja budem spokojný, až keď zákazník je spokojný. Potom idem hľadať inšpiráciu. Hovorím tomu, že ma ide kopáť múza. Zároveň si doma vyskúšam aj technológiu, či to budem vedieť vyrobiť. Je to čas skúšania - ničenia materiálu, až kým dôjdem do fázy, že sa mi to páči. Vrátim sa k zákazníkovi, poviem nejakú svoju predstavu a vopred dávam aj cenovú ponuku, aby zákazník nedostal infarkt, keď dôjde na platenie. Peniaze majú tú vlastnosť, že boli aj budú, ale nie sú... Keď to odsúhlasí, ide výrobok do poradia. Nasleduje príprava polotovarov, rámu, šablóny, nakupujú sa originálne dielce - lístky, hroty, slimáky... Potom prichádza ten moment, keď ja už nemôžem spať, už sa nemôžem dočkať, kedy to začnem skladať. Je to moja najobľúbenejšia etapa. Po poskladaní si to ešte raz nechám odsúhlasiť a nasleduje fáza, ktorú naopak nemám rád – brúsenie. Ak to ide do exteriéru, nasleduje žiarové pozinkovanie a posledná fáza leštenie, odmasťovanie a ochranný nástriek špeciálnou farbou. Remeslo sa nedá odbabrať. Ak to zanedbáš a nedodržiš technologický postup, do pol roka sa Ti to vráti. Len príprava a nástriek trvá 5-6 dní.

Máš nejaký projekt, nad ktorým už dlhšie rozmýšľaš, no doteraz si sa k tomu nedostal?

Moja meta je vyrobiť beľanský erb v životnej veľkosti 3D, kde by boli použité všetky technológie – zváranie, kovanie, nitovanie, ohýbanie za tepla... bral by som to ako svoju vlastnú maturitu, či výučný list. Potrebujem sa k tomu ale dostať tak, že by to bolo „waw“, nielen akože „šrot-art“. Hoci aj šrot-art ma láka, toto by som rád posunul o stupienok vyššie...

„Waw“, tak na ten erb sa tešíme a veríme, že v dohľadnej dobe sa Ti podarí zámočnícko-kováčsku maturitu úspešne absolvovať. Byť na nás, tak ten výučný list, Ti už dávno udelíme. Nech Ti Tvoje remeslo ide od ruky! Ďakujeme za rozhovor.

Redakcia BN

ČARO ÚZKOKOĽAJOK V POHORÍ VIHORLATU

Majestátny Sniský kameň a magické Morské oko, utopené v bukových lesoch Vihorlatského pohoria boli v minulosti častými svedkami, ako sa po úzkych koľajách v kúdoloch dymu a vodnej pary pomaly šinie parná lokomotíva, ťahajúca za sebou reťaz malých vagónov, určených na zväžanie dreva vyťaženého v lesoch pohoria Vihorlat. Železnici predchádzala - **drevienka** - tvorená otesanými dubovými žliabkovými koľajnicami, po ktorých kone ťahali vozíky s panstvom z Remetských Hámrov až k poľovníckemu zámočku pri Morskom oku. To bolo v roku 1894.

Prvá trať na lokomotívnu prevádzku po železných koľajniciach bola otvorená v roku 1924 a zväžalo sa po nej drevo z južných svahov Vihorlatu až do Michaloviec. Na severnej strane Vihorlatu viedla lesná železnica zo stanice v Stakčíne a do lesov vstupovala v nadmorskej výške 620 m.

Odtiaľ pokračovala k Janíčkovskej skalke, Malej Postelke až k Búdám pod Vihorlatom. Ďalšie úseky boli v údoliach potokov Barnova Rika a Trestiev jarok.

Ďalšia úzkokoľajka bola postavená v rokoch 1920-1940 a slúžila na dopravu dreva z Vihorlatského pohoria na Sninskú púť. Táto úzkokoľajka stúpala až do nadmorskej výšky 835 m a končila asi 1500 m severne od najvyššieho vrchu Vihorlat vo Vihorlatskom pohorí.

Prázdne súpravy vagónikov ťahali zo Sninskej púte do lesa dve malé parné lokomotívy Otto a Ferdinand. Vagóniky naložené drevom boli naspäť k pile spúšťané samospádom vlastnou zotrvačnosťou (bez lokomotívy) len brzdiarmi, čo bola obzvlášť náročná a nebezpečná činnosť.

NA VÝCHODE SA UŽ PRIPRAVUJÚ NA NOVÚ SEZÓNU V HRE JE VIACERO MOŽNOSTÍ

Pred mesiacom sa drvivá väčšina nižších slovenských súťaží predčasne ukončila a výsledky v nich sa anulovali. Kvôli pandémie koronavírusu sa brány štadiónov zavreli a predstavitelia klubov s napätím očakávajú, kedy sa opäť roztočí futbalový kolotoč.

Správa o anulovaní súťažného ročníka v marci mnohých neprijímne prekvapila, s odstupom času sa to však javí ako najsprávnejšie riešenie. „V prvom rade sme mysleli na zdravie hráčov a ľudí, ktorí pracujú okolo futbalu, ako tréneri, funkcionári, rozhodcovia či delegáti. Vychádzali sme nielen z prognóz, ktoré uverejňovali autority nášho štátu, ale aj z diskusie s trénermi a funkcionármi klubov,“ vrátil sa k neľahkému rozhodnutiu 1. viceprezident Slovenského futbalového zväzu (SFZ) a predseda Východoslovenského futbalového zväzu (VsFZ) Richard Havrilla.

Odozvy na toto rozhodnutie boli vo futbalových kruhoch zväčša pozitívne. „Samozrejme, je logické, že tí, ktorí mali ambície postúpiť o súťaž vyššie, nie sú nadšení. Hlavne ak mali pohodlný bodový náskok. Na druhej strane sú spokojní tí, ktorí boli v pásme zostupu,“ hovorí Havrilla, ktorý si uvedomuje, že koronakríza výrazne zasiahne amatérsky futbal. Aj preto VsFZ plánuje klubom pomôcť: „Rozhodli sme, že kluby, ktoré sa prihlásia do nového súťažného ročníka, zaplatia polovičné štartovné. To isté bude platiť aj pre kluby, ktoré budú zaradené do vyššej súťaže. V prvom rade budeme pokračovať v podpore mládeže. Naše kluby, ktoré hrajú žiacke súťaže, neplatia poplatky za rozhodcov už niekoľko rokov. V tomto budeme pokračovať a zároveň pristúpime k tomu, že VsFZ bude uhrádzať poplatky aj za rozhodcov v dorasteneckých súťažiach. To chceme doceliť aj v oblastných futbalových zväzoch, tu je dôležité, aby sme sa zjednotili v systéme odmeňovania. Čo sa týka dospelých, pokračujeme v tradícii, že vždy pred sezónou rozdáme v jednej súťaži lopty. Tento rok dostanú všetci účastníci 5 líc po 6 lópt.

Kluby budú tiež dostávať príspevky zo SFZ podľa počtu mládežníckych družstiev z členských poplatkov a zo štátneho príspevku.“

Keďže jarná časť sa neodohrala, každý je už dnes hladný po futbale. Je však otáznosť, kedy nová sezóna odštartuje. Alternatív je v hre viacero. „Už sa nevieme dočkať, kedy začne... Kluby budú podávať prihlášky do 16. júna. Ročník budeme pripravovať tak ako obvykle, so začiatkom 26. júla, resp. 2. augusta. V prípade, ak by to nebolo možné, tak budeme reagovať posunutím začiatku súťaží do termínu, ktorý nám oznámia štátne orgány. Samozrejme, hrať v stredu je pre amatérov krajné riešenie. Vďaka podpore štátu, SFZ, vyšších územných celkov a miest máme v našom regióne dostatočný počet umelých trávnikov, na ktorých vieme odohrať niekoľko súťažných kôl počas februára, marca, aby sme dohnali prípadnú termínovú stratu,“ naznačil Havrilla možné riešenie.

VsFZ okrem toho musí myslieť i na tresty, ktoré boli udelené v anulovanom ročníku, či na prestupy uzavreté v jarnom transferovom období. „Prestupy s obmedzením nie je možné predĺžiť na jesennú časť. VsFZ vráti poplatky za tieto prestupy v zbernej faktúre za august. Z technického a organizačného hľadiska je to najjednoduchšie,“ ozrejmil prvý muž futbalu na východe republiky a na margo trestov poznamenal: „Naša disciplinárna komisia pripravila návrh, aby boli všetky tresty, ktoré boli udelené do 4 týždňov alebo 4 stretnutí odpustené. Zároveň vyššie tresty, ktoré končili v priebehu jarnej časti, budú považované za ukončené. V praxi to znamená, že o odpustení týchto trestov nebudú musieť hráči žiadať, bude to automatické. V platnosti necháme vyššie tresty, napríklad za hrubé nešportové správanie, inzultáciu a podobne. Tieto tresty, naopak, budú prerušené na plánovanú jarnú časť a budú pokračovať od 1. kola nového súťažného ročníka. Presná informácia vyjde v úradnej správe disciplinárnej komisie.“ Zdroj: ProFutbal.sk

**Komisia pre kultúru a Komisia pre
životné prostredie v spolupráci
s NP Poloniny
pozývajú všetkých turistov
na jarnú prechádzku**

"LESNÝM CHODNÍKOM"

KEDY: 7. júna o 10.00 v nedeľu

ZRAZ: železničná stanica

**...s odborným výkladom, zberom
odpadkov a zabezpečeným
občerstvením...**

ÚRADNÉ HODINY OBEČNÉHO ÚRADU

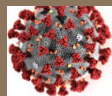
Po	8,00 - 12,00	13,00 - 15,30
Ut	8,00 - 12,00	13,00 - 15,30
St	8,00 - 12,00	13,00 - 15,30
Št	8,00 - 12,00	13,00 - 15,30
Pi	8,00 - 12,00	13,00 - 15,30

Ordinačné a otváracie hodiny

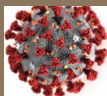
Ambulancia všeobecného lekára - MUDr. Valerián Hajduk
Pondelok až Piatok
7.00 hod. - 12.00 hod.

Občania obce sú povinní strážiť sa osobných návštev lekára a tieto realizovať len na
základe telefonickéj komunikácie s lekárom. Telefónny kontakt: 057/768 3222

Ambulancia zubného lekára - MUDr. Pavol Brečka
Pondelok až Štvrtok
8.00 hod. - 12.00 hod.

Lekáreň Belá
Pondelok - Piatok
7.00 hod. - 15.00 hod.

ZBER KOMUNÁLNEHO A SEPAROVANÉHO ODPADU V ROKU 2020:

KOMUNÁLNY ODPAD - štvrtok, piatok v nepárnom
týždni. **SKLO** - 19.02., 02.06., 30.09.

ZMIEŠANÉ PLASTY a PET Fľaše - 09.01., 07.02., 09.03.,
07.04., 06.05., 08.06., 08.07., 06.08., 07.09., 05.10.,
04.11., 07.12.

ELEKTRO ODPAD, VKM(TETRAPAKY) a KOVOVÉ OBALY
- 22.01., 18.05., 17.09. **PAPIER** - 20.02., 27.07.

OBEČNÁ MATRIKA INFORMUJE

V MESIACI MAREC, APRÍL A MÁJ NÁS OPUSTILI

Anna Gičová rod. Ďuriková 1943
Ján Haburaj 1939

apríl:

Mária Karľová rod. Drabová 1935
Anna Dzurenková rod. Hrežíková 1929
Rozália Hrežíková rod. Pčolová 1937
Margita Gajdošová rod. Ivanová 1943
Štefan Pristaš 1938
Štefan Židzik 1956
Jozef Andrejov 1950

máj:

Jozef Krešila 1949
Alžbeta Draganová rod. Rebičová 1933
Ján Krešila 1955

M. Gajdošová

A. Gičová

M. Karľová

R. Hrežíková

Š. Židzik

J. Krešila

J. Krešila

Š. Pristaš

A. Draganová

J. Haburaj

J. Andrejov

A. Dzurenková

LEKÁREŇ
Belá

ZDRAVOTNÉ STREDISKO

OTVÁRACIE HODINY: Po - Pia: 07:00 - 15:00

TEL.: 0907 949 386

Cintorínska 66/40
067 81 Belá nad Cirochou

ŠPORT

ZRANENIE ZASTAVILO JEHO ŠPORTOVÚ KARIÉRU

Na Hornom Zemplíne okrem výborných futbalistov sa mladí ľudia venujú aj iným športom ako napríklad plávaniu, zápaseniu, taekwondo, atletike, volejbalu a iným športom. Jedným z nádejných športovcov bol aj MÁRIUS BURDA rodák z obce Belá nad Cirochou, okres Snina, v súčasnosti kondičný tréner. Spojil som sa s ním a porozprával som sa o jeho športovej kariére a súčasnej práci.

Pán Burda, akému športu ste sa venovali a aké výsledky ste dosiahli počas vašej športovej kariéry?

„Takmer od svojich šiestich rokov som sa venoval tenisu. Moje tenisové začiatky boli v Humennom, kde som začínal u trénera Pavla Tokoša. Neskôr som pokračoval v tenisovej akadémii v Prešove a taktiež som dva roky trénoval v klube TK Dranam Košice. Dlhé roky každodennej tvrdej tenisovej a kondičnej prípravy sa pretavili aj do výsledkov, kde som sa pravidelne umiestňoval v TOP 10 SLOVENSKA. Medzi moje úspechy patrilo, že som sa stal niekoľkonásobným víťazom majstrovstiev Východoslovenského regiónu vo dvojhre a štvorhre v juniorských kategóriách a ako 17-ročný som vyhral aj mužskú kategóriu. Získal som dve strieborné a jednu bronzovú medailu na Majstrovstvách Slovenska. V 17-tich rokoch som skončil s aktívnym športom pre zranenie zápästia“, hovorí Máriaus Burda.

Na šport ste nezanevreli a venujete sa trénerstvu. Ste kondičný tréner a koho trénujete?

S trénerstvom som začal ako 17-ročný. Venoval som sa mu aj počas mojich vysokoškolských štúdií na Fakulte športu v Prešove. Svoje nadobudnuté vedomosti počas štúdia som prenášal na tréningový proces s mladými športovcami. Mal som šťastie na výborných profesorov a pedagógov na Vysokej škole v Prešove. Ako tréner som sa nechcel špecifikovať iba na jednu oblasť – tréner tenisu, ale chcel som sa o športovcov starať komplexne. Začal som pre nich vytvárať kondičné programy, kompenzačné programy, dostatočná regenerácia. Intenzívne sa venujem i mentálnemu koučingu, kde svojim zverencom pomáhám aj v psychickej a mentálnej príprave. Na túto tému som sa zúčastnil niekoľkých seminárov pod vedením Jána Muhlfeita a Miroslava Mackulína. Počas svojej trénerskej kariéry som trénoval mnoho úspešných športovcov. V súčasnosti sa venujem 38 mladým tenistom. Medzi najúspešnejších patrí Sebastián Minich, ktorý v minulom roku dosiahol vynikajúce výsledky, medzi staršími žiakmi. Vyhral mnoho celoslovenských turnajov vo dvojhre a vo štvorhre. Stal

sa majstrom Slovenska družstiev, kde reprezentoval klub TK Slovan Bratislava. Na tomto turnaji zvíťazil v každom zápase a k víťazstvu Slovana dopomohol aj v rozhodujúcej finálovej štvorhre. Pohybovú prípravu realizujem aj pre nášho úspešného juniorského motocrosára Adama Pavliska. Kondične pripravujem aj slovenského squashistu Tadeáša Kapka, ktorý sa snaží presadiť aj u seniorskej kategórii. Kondične pripravujem aj viacero futbalistov ako Maroša Harvilu, Samuela Šuláka, Slovenského reprezentanta v kategórii U16, ale aj šikovného mladého futbalistu Simona Ninača. Zhokejstovjeto Stanislav Podolský a Juraj Jaško z hokejového klubu Michalovce. Tréningy všetkých mojich zverencov sa skladajú z viacerých častí a tvoria ju kondičná a pohybová príprava, ktorú prispôbujem každému pre potreby daného športu. Ďalšou časťou je silová príprava, ktorú moji zverenci absolvujú vo fittcenre PANDA. Poslednou a veľmi dôležitou súčasťou prípravy mojich športovcov je regenerácia, ktorú vykonávame

cez statický strečing a s aktívnou regeneráciou mi pomáha Martin Moroz, ktorý sa stará o mojich športovcov v jeho rehabilitačnom centre GENESIS PROFÍ“, dodal Máriaus.

Pán tréner, čo by ste odkázali svojim športovcom?

„Dúfam, že mojim zverencom sa bude naďalej dariť, ale hlavne chcem, aby mali radosť zo svojho športu, lebo netreba zabúdať, že šport, hlavne v detských a juniorských kategóriách, je hlavne o zábave, pozitívne ovplyvňuje formovanie osobnosti, zdravotný stav, preto som veľmi rad, keď trénujem deti, ktoré majú v prvom rade obrovskú radosť z toho, čo robia a uvedomujú si, že športovanie im prináša i mnoho iných benefitov,“ konštatuje Máriaus Burda, kondičný tréner.

Text: Pavel Andraščík, foto: Dáriaus Burda

VÍŤAZNÉ VTIPY Z BEĽANSKEJ SEKERY

Rok 1995 - I. ročník – 1. miesto - Štefan Ogurčák, Snina

Bol pekný nedeľný večer. Májová príroda pod Sninským kameňom bola odetá do nádherného zeleného hábitu. I vyšiel si Štefan so svojou milou na prechádzku, pokochať sa krásou okolitej prírody. Tma sa začala sťah nad krajom. Po dlhej prechádzke sa dievčine žiadalo trochu odpočinúť. Nuž navrhla, aby si na chvíľu sadli. Stalo sa. On sa k nej nežne pritúlil a hovorí: „Počuješ drahá, ako mi od roztúženia a lásky buší srdce?“ „Čujem, čujem, ty koňu,“ hovorí ona, „ale keby ťa mal baterku, ta me nemušli šednuc do kravňaka!“